

Godło: [Nico]

Wiersz

„Walka ku chwale”

Dawno, dawno temu, w miesiącu lipcu,
Gdy pogoda była piękna, a słońce mocno grzało,
Pod Grunwaldem wojsko się spotkało.

Z jednej strony stali Polacy i Litwini,
Z drugiej zaś – Krzyżacy się gromadzili.
Jednak zanim się zaczęło – heroldzi przybyli,
Dwa nagie miecze królowi Jagielle wręczyli.

Myśleli, że tym czynem nas sprowokują, wystraszą,
Lecz skutek był odwrotny – wiarę naszą umocnili.
Potem „Bogurodzicę” rycerze śpiewali,
I w modlitwie czas wraz z dowództwem spędzali.

Po tym odpoczynku na wroga czym prędzej ruszyli,
Słychać było szcęk zbroi i rzenie koni,
Gdyż wszyscy chcieli wypełnić swe przeznaczenie.

Bitwa nie była łatwa i trwała sporo czasu,
Nim wojska wroga wycofały się do obozowych szałasów.
Wieść radosna – zwycięstwo!
O tej wielkiej chwale historia wciąż dycha.

Dziś na Grunwaldzie rośnie tylko trawa,
Jednak dla Polaków to nadal ważna sprawa.
Pamiętajmy o rycerzach i ich odwadze,
Bo dzięki ich czynom odnieśliśmy chwałę!